

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Brage-Snak om Græske og Nordiske Myther og Oldsagn for Damer og Herrer

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 75. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1844_791A-txt-shoot-idm3415.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

See, den Fortælling har jeg læst saa tidt, uden at blive opmærksom paa Sammenhængen, men da jeg nu kom til at sige det høit til mig selv, da slog det mig paa Timen, at der var en vis Symmetri eller Symphoni i den, og saa faldt det mig ind om *Niobe*, det skulde dog vel aldrig være *Musiken*, som allerede i *Grækenland* havde lagt sig ud med *Poesien* og derved mistet Livet. De maa nemlig vide, at *Niobe* var gift med *Amphion*, den store *Spillemand*, som havde faaet en prægtig Lyre til Givendes af *Hermes*, og vidste at haandtere den saa mesterlig, at ved hans Spil dandsede *Stenene* selv til Byes, da han og hans Broder bygde *Thebens* Mure, og De vil da neppe finde det urimeligt, at baade hans Sønner og Døttre har været saa *taktfaste* og tidlig opnaaet saa "rasende en Fingerfærdighed", at det alene kunde næsten være nok til at *forstene* deres kiære Moder og maatte nødvendig fortrylle hende, som Noget, der overgik Sangen af *Apollo* og alle hans Muser. Havde jeg derfor kun lidt Forstand paa *Musiken*, da tvivler jeg slet ikke om, jeg jo kunde soleklart bevise, at ligesom *Letos* Børn udtrykker *Poesien*, saaledes udtrykker *Niobes* *Musiken* eller *Strængelegen*, men nu er jeg, til Uheld, selv meget *umusikalsk*, og det er sagtens den hemmelige Grund, hvorfor jeg aldrig har kunnet faae nogen Forstand paa den Ting; thi vel har jeg tidt med stor Forundring seet, hvor frygtelig kloge de meest *upoetiske* Recensenter kunde være paa *Poesien*, men det Høieste jeg har kunnet drive det til med hvad jeg ikke selv havde Noget af, er dog at snakke og især skrive Allehaande om det, der for Uvedkommende og derfor Uparti ske, kan see ganske klogt, og sommetider endogsaa meget sindrigt og forskrækkelig lærd ud. Hertil betjener jeg mig, imellem os sagt, af et simpelt *Husraad*, som vel i vore videnskabelige Dage maa høre meget ilde, men bruges dog vist i Smug af Flere end mig, og det er at slaee op i "Conversations-Lexikonnet", hvor der staaer Noget om Alting, og, da jeg saaledes slog op paa "Tone og Ton-Arter", da fandt jeg en ganske ypperlig Artikel, med saa lærd et Snit og saa mangfoldige Tal, at blot efter den kunde jeg vist skrevet en heel Bog om *Musiken* uden at kiende en *Note*; men see, at *tale offentlig* om hvad man slet ikke forstaaer, hvor der let kan være *Kiendere* tilstede, det er en meget vanskelig og paa en Maade farlig Sag, saa Alt hvad jeg her tør sige, er, at lyver *Conversations-Lexikonnet*, saa lyver jeg med, men siger det Sandt, da gaaer det med *Tonerne*, ligesom med *Niobes* Børn, at man ikke ret veed, om der skal være *tolv* eller flere i Alt, men at der i alt Fald er *ligemange* Toner i *Dur* og i *Mol*, og det bestyrker mig naturligviis i mit Indfald om *Musiken* og *Niobe*; thi netop saaledes trættes man om Tallet paa hendes Børn, men er enige om, at Hælvden hørde til det *haarde* og Hælvden til det *bløde* Kiøn!